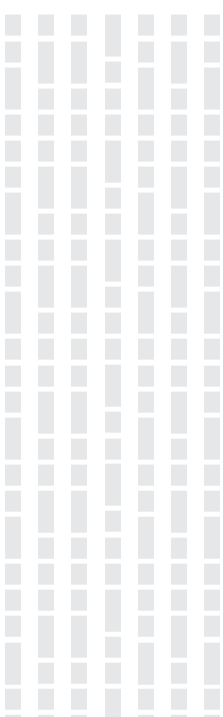

روزگار

<div><div>📅</div><div>چهارشنبه ۳ آبان ۱۴۰۲</div></div>
<div><div>📄</div><div>شماره ۳۹۹</div></div>
<div><div>🌐</div><div>www.fdn.ir</div></div>
<div><div>📡</div><div>FARHIKHTEGANDAILY</div></div>

«فرهیختگان» با ۴ فیلمساز حاضر در جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت‌وگو کرد

آرزوهای بلند و سینمای فیلم کوتاه

عاطفه جعفری خبرنگار گروه فرهنگ

جشنواره فیلم کوتاه حتما از جشنواره‌هایی است که می‌تواند در آینده سینمای ایران بسیار نقش داشته باشد، این جشنواره را می‌توان به‌نوعی پلکان موفقیت برای فیلمسازان جوان دانست. با مروری بر همه دوره‌های گذشته، در این جشنواره به خوبی می‌توان فیلمسازی را پیدا کرد که نخستین تجربه‌های سینمایی خود را در قالب یک فیلم کوتاه چند دقیقه‌ای به این جشنواره آوردند و آرام‌آرام تبدیل به فیلمسازان صاحب نام و سبک در سینمای ایران شدند. اگر در سینمای ایران از تکراری شدن سوژه و ایده صحبت می‌کنیم، این جشنواره می‌تواند سوژه‌ها و ایده‌های تازه را به سینما تزریق کند برای اینکه از چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران بیشتر بدانیم سرخ چهار فیلمساز این دوره از جشنواره تقسیم تا برابمان از فرآیند برگزاری و ایده‌هایی که در این دوره وجود داشته است، بگوییم. سعید قندهاری از شهر نجف‌آباد، بهروز شمشیری از شهر تبریز، فاطمه سادات جوادی از شهر قم و احمد صراف‌یزد از شهریزد، چهار فیلمسازی بودند که با آنها درمورد اهمیت جشنواره، تنوع ژانر، ۱۲ ورود به سینمای بلند داستانی، توجه به فیلمسازان شهرستانی و… صحبت کردیم.

□ □ □

■ **اهمیت جشنواره فیلم کوتاه برای سینمای ایران**

احمد صراف‌یزد که با مستند «تا بادها یادها را نبرند» در جشنواره امسال حضور دارد، مستندش را روایتی از تاریخ عکاسی شهر یزد به مدد عکس‌ها و نگارهتویهای فراموش شده در آن شهر می‌داند. وی درمورد اهمیت جشنواره فیلم کوتاه در فضای سینمای ایران می‌گوید: «اتفاقات مهمی طی این سال‌ها رقم خورده است. وقتی درمورد جشنواره فیلم کوتاه صحبت می‌کنیم، یعنی درباره انجمن سینمای جوانان صحبت می‌کنیم که برگزارکننده یک چنین فستیوال بزرگی است که الان مورد تأیید آکادمی اسکار است. اهمیت این جشنواره در آنجاست که اندوخته یک سال سینمای ایران در اینجا خودش را نشان می‌دهد. این جشنواره حتما به رشد سینمای ایران کمک می‌کند و می‌توان بررسی ای انجام داد تا متوجه شویم که چقدر فیلمسازان مطرح ما در تمام حوزه‌ها عم از نویسندگی، کارگردانی و موارد فنی از این جشنواره بیرون آمدند.»

بهروز شمشیری فیلم کوتاه «نیمکت» را در جشنواره امسال داشته؛ فیلم کوتاهی که به گفته خودش حدود ۳۰ سال ایده‌اش را با خود داشته است. او درباره تأثیر جشنواره فیلم کوتاه در تربیت فیلمسازان و همچنین فضای جشنواره امسال می‌گوید: «جشنواره امسال نسبت به سال‌های قبل از نظر کیفیت برگزاری پیشرفت زیادی داشته است. از همه نظر سطح بالایی نسبت به دوره‌های قبل داشت. فیلم‌های متنوعی از شهرهای گوناگون بودند و تنوع ژانر بیشتری داشت. از موضوع در این دوره به نسبت دوره‌های قبل بهتر بود. بچه‌هایی که الان فیلم کوتاه می‌سازند دوست دارند فیلم آنها دیده شود و این از هر جایه‌ای برایشان مهم‌تر است. آدم‌ها فیلم نمی‌سازند برای خودشان، بلکه دوست دارند مخاطب فیلم‌هایش را ببیند. جشنواره فیلم کوتاه تهران جزء مهم‌ترین جشنواره‌های ایران است و حضور گسترده و برداشت مخاطب این جشنواره می‌تواند در فیلم بعدی کمک‌کننده باشد تا فیلمساز راه را درست برود؛ اینکه فیلم در پرده نقره‌ای و استاندارد خوب نشان داده شود برای فیلمساز جوان مهم است. این مدل جشنواره که سطح برگزاری آن بالاتر می‌تواند در نسل‌های بعدی تأثیر داشته باشد. بسیاری از فیلمسازان در فیلم بلند ورود می‌کنند. هر قدر از اینجا دستاورد داشته باشند، در آینده سینما تأثیر می‌گذارد.»

سعید قندهاری، فیلمسازی است که با فیلم کوتاه «نابویی» برای اولین بار در این جشنواره حضور داشته است. او در سال‌های گذشته میهمان جشنواره بود و مخاطب فیلم‌های کوتاه بود. او درباره اهمیت این جشنواره می‌گوید: «فکر می‌کنم خطی که در جشنواره گرفته شده خوب است، چون اعتبار جشنواره به افرادی است که سالیان زیادی در سینمای جوان فعالیت کردند و فیلم ساختند. فکر می‌کنم اگر حضور پررنگ‌تر فیلمسازان قدیمی‌تر و اساتید را در سال‌های آتی بیشتر داشته باشیم، در این عرصه شاهد اعتبار جشنواره خواهیم بود و تنوع نگاه‌ها بیشتر می‌شود.»

فاطمه سادات جوادی، به‌گفته خودش از سال ۱۳۹۳ در جشنواره فیلم کوتاه حضور دارد و بالاخره امسال اولین فیلمش را با عنوان «سردست» به این جشنواره رسانده است. او هم این جشنواره را جشنواره، با اهمیتی می‌داند اما معتقد است سال‌های قبل فیلم‌های بهتری حضور داشتند تا مخاطب را به‌وجد بیاورند و در این باره می‌گوید: «البته هم امسال فیلم‌های خوبی دیدم ولی از نظر شلوغی جشنواره، مخاطبین، بچه‌های فیلمساز و آدم‌هایی که

»فرهیختگان» با ۴ فیلمساز حاضر در جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت‌وگو کرد

از تهران آمده بود. شهرستان‌های فیلم‌های کمتری فرستادند اما اینکه تمرکز روی تهران باشد احساس نکردم، یعنی واقعا به معنای کامل جشنواره تهران میزبانی داشت. از این هم نباید به‌راحتی عبور کنیم که بچه‌های شهرستان از هر نظر دست خالی هستند، در حوزه تجهیزات، بودجه و… اگرچه در این سال‌ها بیشتر به این دوستان توجه شده ولی کافی نیست، یعنی بچه‌هایی هستند که استعداد زیادی دارند اما کشف نمی‌شوند شاید راهنمای بیشتری نیاز داشته باشند تا دست آنها باز شود.»

قندهاری حمایت از فیلمسازان کوتاه را یک اصل مهم برای رشد سینمای ایران می‌داند و می‌گوید: «فکر می‌کنم چندسالی است که حمایت‌های خوبی در این حوزه انجام می‌شود؛ حمایت‌های خوبی از تولید مخصوصا از سوی انجمن سینمای جوان می‌شود. این باعث شده که فیلمسازان تجربه بهتری کنند در این شرایط که به‌لحاظ مالی فیلمسازی سخت است، خوب است که جایی متولی باشد تا فیلم ساخته شود. فکر می‌کنم این جریان چندسالی است که به خوبی راه افتاده و باعث شده که تعداد فیلم‌های باکیفیت و در کل تعداد فیلم‌هایی که به جشنواره ارسال می‌شود، بیشتر شود. این هم می‌تواند رقابتی بودن فضا را نشان دهد. این فضای رقابتی که با افزایش تعداد فیلم‌ها به وجود می‌آید، درنهایت منجر به افزایش کیفیت فیلم‌ها می‌شود. من فیلمم را از نجف‌آباد ارسال کردم و سال‌های قبل خیلی این مساله سخت اتفاق می‌افتاد. امسال با صحتی که هیات انتخاب کردند، این بود که فیلم‌ها بدون تیرتاژ دیده می‌شد و این خیلی مهم است، چون شاید در انتخاب هر فردی بی تأثیر نباشد. به نظر من جا دارد فیلمسازان شهرستانی بیشتر وارد جشنواره شوند، چون قطعا فیلم‌هایی الان است که در تهران و شهرستان‌ها، فیلم‌های باکیفیت در قم و محتوا هستند ولی از جشنواره جا مانده است. به‌نظرم استعدادهایی که در شهرستان هستند، دغدغه‌هایی که فیلمسازان شهرستانی دارند جالب است و اگر وارد جشنواره شود تنوع و تکثر بیشتری را شاهد خواهیم بود. امیدوارم سال‌های بعد هم شاهد این موضوع باشیم و به فیلمسازان این فرصت داده شود، چون فیلمسازان شهرستانی زیاد هستند.» جوادی توجه به بومی‌گرایی را یکی از نکات مهم جشنواره امسال می‌داند و در این باره می‌گوید: «سال‌های پیش هم از شهرستان‌ها فیلم داشتیم ولی بیشتر فیلم‌ها برای تهران بود اما امسال بچه‌های شهرستان پایه‌ای بچه‌های تهران رقابت کردند و تعداد زیادی فیلم از شهرستان حضور داشت که این نشان می‌دهد تمرکز از تهران برداشته شده است و بچه‌ها از شهرستان‌کار می‌کنند و فرصت دیده شدن دارند. فکر می‌کنم در یکی، دو سال گذشته این امر بهتر شده است. من ساکن قم هستم و شرایط فیلمسازی در شهرستان را می‌بینم. ما به تهران نزدیک هستیم ولی بچه‌هایی که دورتر هستند سختی بیشتری دارند. دسترسی به یک سری عوامل و تجهیزات نیست و متمركز در تهران است. با چن تندر از بچه‌ها در شهرستان صحبت می‌کردم می‌گفتند باید امکانات در همه شهرها باشد که مجبور نباشیم وابسته به تهران شویم.»

■ **فیلم کوتاه دروازه ورود به سینمای بلند**

جوادی فیلم کوتاه را جایی برای رشد می‌بینند و در این باره می‌گوید: «طی سال‌های گذشته بچه‌های فیلم کوتاه که در جشنواره فیلم داشتند و رتبه‌های برتر بودند؛ الان فیلم‌های سینمایی می‌سازند یا در دست ساخت دارند، ولی فکر می‌کنم فارغ از اینکه فیلم بلند ساختن هدفی برای همه بچه‌های فیلمساز است؛ فیلم کوتاه دنیای مجزایی دارد و من به‌شخصه این را سکوی پرتاب نمی‌بینم، چون سختی‌های خاص خود را دارد ولی اینکه باعث دیده شدن شود، اکثر بچه‌هایی که سال‌های گذشته فیلم‌های خوبی در جشنواره کوتاه داشتند، الان فیلم‌های سینمایی خود را ساخته‌اند.» قندهاری هم این جشنواره را راه ورودی به سینمای بلند داستانی می‌داند و می‌گوید: «حقیقت این است جشنواره‌ها می‌توانند به شکل جدی مشوق تمام فیلمسازان، چه کسانی که تازه شروع می‌کنند چه کسانی باشند که قبلا ساختند و هنوز کار می‌کنند، چون بزرگ‌ترین حسن آن دیدن فیلم‌ها درکنار مخاطبان است. بازخوردهایی که فیلمساز از مخاطبان می‌گیرد بزرگ‌ترین حسنی است که جشنواره فیلم کوتاه دارد. قطعا می‌تواند مشوق باشد و پلکان موفقیت آنها باشد و نشانه‌ها بهتری برای فیلمسازان ارائه دهد.»

■ **مستندسازی کوتاه درحال رشد**

صراف‌یزد که در حوزه مستندسازی کوتاه فعالیت می‌کند درمورد حمایت‌هایی که می‌شود از این حوزه داشت، می‌گوید: «بنده سال‌هاست فیلم می‌سازم، عضو انجمن مستندسازان هستم، یک شرایطی را برای خود فراهم کردم و فیلم می‌سازم ولی اینجا مساله‌ای در برگزاری جشنواره وجود دارد و آن سیاستگذاری سینمای فیلم مستند است. فیلم مستند بسیار مهم است و می‌توان دقیق‌تر این را بررسی کرد. در جشنواره امسال ۱۴ فیلم مستند در مقابل ۴۵ فیلم داستانی داریم. مساله آموزش در شهرستان‌ها باید جدی‌تر

نگاه شود. سینمای مستند پیشروتر از سینمای داستانی است. این حرف من نیست، بلکه چندسال پیش بود که مستندی را به‌عنوان نماینده ایران به مراسم اسکار معرفی کردیم. این نشان می‌دهد این پتانسیل در کشور وجود دارد. نحوه برگزاری فیلم‌های مستند جای سوال و بحث دارد که چراسانس‌ها این‌طور برنامه‌ریزی می‌شود. اگر فیلم مستندی مابین فیلم داستانی قرار گیرد، شاید دیده شود و درآرای مرد می‌هم تأثیر بگذارد. می‌خواهیم مستندساز را به جامعه فیلمسازی تحویل دهیم پس باید نگاه جدی‌تر به این مساله داشت. مدیران انجمن و جشنواره باید نگاه جدی‌تر داشته باشند گویی تا به الان بوده است ولی فکر می‌کنم باید قوی‌تر و جدی‌تر به این مساله نگاه شود.» او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «باید نگاه جدی به مساله سینمای کوتاه و مخصوصا در سینمای مستند داشته باشیم. فیلم مستند اگر نگوئیم جلوتر، قطعا هم‌تراز با سینمای داستانی است ولی نمی‌دانم چرا جدی بدان نگاه نمی‌شود. این قضیه مهم می‌شود درصورتی‌که نگاه جدی بدان داشته باشیم و مساله دوم این است که بنزایم آموزش دهیم. ما مستندسازان خوبی در تهران داریم که می‌شود فیلم‌های آنها در شهرستان‌ها اکران شود، آموزش دهند، کارگاه‌ها و ورکشاپ‌هایی برگزار کنند و بتوانند از تجربیات این دوستان استفاده کرد.»

پایان فصل چهارم جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

■ **جایزه ویژه نهاده‌ها و سازمان‌ها**

بخش ویژه کتاب و سینما

جایزه بهترین فیلم اقتباسی به عنوان نفر اول اهدا می‌شود به مرتضی علیزاده برای فیلم «داستانی» «خوانا بنویسید»

■ **بخش ملی**

بخش پویانمایی

جایزه بهترین فیلم پویانمایی به فاطمه احمدی برای فیلم پویانمایی «ده سالگی» اهدا شد.

بخش فیلم مستند

جایزه بهترین تحقیق و پژوهش در فیلم مستند به احمد صراف‌یزد، برای فیلم «تا بادها یادها را نبرند» اهدا شد.

دیپلم افتخار بهترین فیلم مستند به هادی شرعیتی برای کارگردانی فیلم «سایه سلطان» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلم مستند به فاطمه مرزبانی برای فیلم «دیواره‌های مرز» اهدا شد.

بخش تجربی

جایزه بهترین کارگردان فیلم تجربی به رضا دانش‌پژوه برای فیلم «حجم تراکم» اهدا شد.

جایزه بهترین کارگردان فیلم تجربی به «محمد کجویی» برای فیلم «پا د بوره» اهدا شد.

■ **بخش سینمای ایران**

جایزه چهره برگزیده بهترین دستاورد هنری به امین جهانی برای طراحی صحنه و لباس فیلم «خودکشی به سبک نیچه» اهدا شد.

جایزه چهره برگزیده بهترین دستاورد هنری به محمدرضا سامیان برای بازی در فیلم «پازسازی» اهدا شد.

جایزه بهترین صدای فیلم، به سامان شهامت و بهنیا یوسفی برای صدای فیلم «تاکسیدرمیست» اهدا شد.

دیپلم افتخار بهترین تدوین به مصطفی ربانی برای فیلم «روزی روزگاری سینما» اهدا شد.

جایزه بهترین تدوین به حمید نجفی‌راد برای فیلم «خودکشی به سبک نیچه» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلمبرداری به علی طالبی برای فیلم «یوفو» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلمنامه اقتباسی به پیام کردستانی برای فیلم «خودکشی به سبک نیچه» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلمنامه به محمد منصوبی برای فیلم «مدیر مدرسه» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلم از نگاه ملی به محسن مجیدپور و محمد علیزاده فرد برای فیلم «شریف» اهدا شد.

جایزه ویژه دبیر جشنواره به زهره صباغیان برای فیلم «اذان صبح به افق یزد» اهدا شد.

جایزه ویژه هیات داوران به علی علیزاده برای فیلم «قوتار» اهدا شد.

جایزه بهترین کارگردان فیلم داستانی به صورت مشترک حمید حسینی و مهدی حسینی برای فیلم «یوفو» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلم در بخش سینمای ایران به صورت مشترک به پیام کردستانی و بهمن رضائی برای فیلم «خودکشی به سبک نیچه» اهدا شد.

جایزه بهترین فیلم بخش بین‌الملل به علی علیزاده برای فیلم داستانی «قوتار» از ایران اهدا شد.

جایزه بهترین فیلم از نگاه تماشاگران به صورت مشترک به فرهاد شنتیایی و سماع اسماعیل‌دخت برای فیلم «مورچه» اهدا شد.